

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **REALMEDIA s.r.o.**, se sídlem Bellova 504/1, Brno, zast. Mgr. Ditou Křápkovou, advokátkou, se sídlem Lipová 727/5a, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravy**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. 5. 2018, č. j. 30 A 169/2017 – 90, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, spočívajícím v zakrytí 7 kusů reklamních zařízení ve vlastnictví žalobce, umístěných na pozemcích parc. č. 562/1, 559 a 558/3 v kat. území Komárov.

[2] Krajský soud rozsudkem ze dne 17. 5. 2018, č. j. 30 A 169/2017 – 90, žalobu v části, v níž se žalobce domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, k němuž došlo dne 29. 11. 2016, odmítl (výrok I. rozsudku), a v části, v níž se žalobce domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, k němuž došlo ve dnech 3. a 4. 8. 2017, žalobu zamítl (výrok II. rozsudku). Výrokem III. rozsudku rozhodl krajský soud o nákladech řízení.

[3] Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, v níž současně navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Stěžovatel předeslal, že na základě jeho návrhu na nařízení předběžného opatření bylo krajským soudem vydáno usnesení ze dne 23. 8. 2017, č. j. 30 A 169/2017 – 34, kterým bylo žalovanému přikázáno, aby odstranil zakrytí 25 reklamních ploch stěžovatele nacházejících se na sedmi víceplošných reklamních zařízeních umístěných při ul. Hněvkovského v Brně na pozemích parc. č. 562/1, parc. č. 559 a parc. č. 558/3 v k. ú. Komárov, a to ve lhůtě do 4 dnů od právní moci usnesení, zároveň bylo žalovanému přikázáno zdržet se zásahu do těchto reklamních ploch stěžovatele, zejména jejich zakrývání, odstraňování či likvidace.

[4] Návrh na odkladný účinek kasační stížnosti odůvodnil stěžovatel tím, že dle jeho názoru by předmětná zařízení neměla být opět zakryta, a to až do nabytí právní moci rozhodnutí o jeho kasační stížnosti. Je přesvědčen, že neprodleným výkonem rozsudku krajského soudu mu hrozí nenahraditelná újma a možnost nápravy bude minimální. Stěžovatel tím má na mysli zejména ztrátu důvěryhodnosti v obchodních vztazích a ztrátu klientely, která s větším časovým odstupem od nezákonného zásahu bude trvalá. Pro stěžovatele měl nezákonný zásah žalovaného devastující charakter, neboť narušil důvěryhodnost a dobré jméno v obchodních vztazích. Neprodleným výkonem rozsudku hrozí podle stěžovatele „nepřiměřený zásah do práv nabytých v dobré víře“. Stěžovatel je přesvědčen, že přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření s přiznáním odkladného účinku nesouhlasil a navrhl, aby Nejvyšší správní soud „nezakázal žalovanému zdržet se zásahu do reklamních zařízení stěžovatele zejména ve formě zakrytí“ (zjevně však argumentuje proti přiznání odkladného účinku kasační stížnosti – pozn. soudu). Žalovaný uvedl, že tvrzení o vzniku nenahraditelné újmy ztrátou důvěryhodnosti a ztrátou klientely stěžovatel nijak nedoložil, lze tedy jen spekulovat, jaká případná škoda a v jaké výši by stěžovateli vznikla. Tvrzení o minimální možnosti nápravy v případě zakrytí reklamních zařízení pokládá žalovaný za neopodstatněné, neboť zakrytí je možné odstranit. K uvedenému žalovaný odkázal na usnesení zdejšího soudu č. j. 3 As 252/2017 – 35, ze dne 11. 10. 2017, kde soud v obdobné věci předběžným opatřením zavázal žalovaného zdržet se odstraňování či likvidace reklamních zařízení, nikoli i jejich zakrytí, jak žalobce v dané věci požadoval. Obdobně žalovaný odkázal na případy vedené zdejším soudem pod sp. zn. 3 As 252/2017 a sp. zn. 4 As 28/2018.

[6] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku soud nijak nepředjímá, jaké bude meritorní rozhodnutí ve věci samé.

[7] Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že kasační stížnost zásadně odkladný účinek nemá. Aby jí mohl takový účinek přiznat, musí stěžovatel v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32). Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní.

[8] Z návrhu stěžovatele vyplývá, že v souvislosti s výkonem rozsudku krajského se obává opětovného zakrytí reklamních zařízení. Hrozící „nenahraditelnou“ újmu spatřuje ve

pokračování

ztrátě důvěryhodnosti v obchodních vztazích a ztrátě klientely, přičemž možnost nápravy tohoto stavu je dle stěžovatele minimální. K uvedeným tvrzením stěžovatel neuvedl žádné dostatečně konkrétní a individualizované skutečnosti svědčící o tom, že mu právě v důsledku zakrytí reklamních zařízení vznikne nepoměrně větší újma, než jiným osobám. Stěžovatel nijak nedoložil svá tvrzení o ztrátě klientely, resp. důvěryhodnosti v obchodních vztazích a z jeho návrhu není zřejmé ani to, z čeho dovozuje, že tvrzené ztráty budou trvalé, resp. že možnost nápravy stavu je minimální.

[9] Přitom stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku tvrdil, že nezákonný zásah, tj. předchozí zakrytí reklamních zařízení, měl pro něj „*devastující charakter, neboť narušil jeho důvěryhodnost a dobré jméno v obchodních vztazích*“. Pokud by se tedy zakrytí reklamních zařízení mělo v obchodní činnosti stěžovatele v minulosti projevit tak zásadním způsobem, pak je to právě on, kdo má k dispozici konkrétní poznatky o tom, jaký dopad měl nezákonný zásah na jeho činnost a měl by být schopen jej konkretizovat a doložit. Nejvyššímu správnímu soudu však žádné dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení a důkazy čerpající z této zkušenosti stěžovatele předloženy nebyly.

[10] Nejvyšší správní soud není v otázce prokazování újmy na straně stěžovatele v důsledku nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti povinen ani oprávněn samostatně dohledávat skutečnosti, které tvrzení stěžovatele v návrhu prokazují. Na základě návrhu stěžovatele přitom Nejvyšší správní soud žádné skutečnosti dokládající jeho tvrzení, že pro něj zakrytí reklamních zařízení může mít devastující účinky, neshledal. Vzhledem k tomu, že nebyla splněna vstupní podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud nezkoumal další z nich a stěžovatelův návrh zamítl. Nejvyšší správní soud připomíná, že výrok o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je rozhodnutím dočasné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 17. července 2018

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu